

Kurier szczęciński

Nr 153 (6306)

Rok założenia 1945

Cena 50 gr

Prezydent de Gaulle opuścił Moskwę

Perspektywy współpracy z korzyścią dla całej Europy

MOSKWA PAP. Moskiewski korespondent PAP, red. Dariusz Piłewski donosi: oficjalna wizyta prezydenta Francji, gen. DE GAULLE'a w Związku Radzieckim, dokąd przybył w dniu 20 czerwca br. na zaproszenie Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego, dobiega końca. W piątek w godzinach przedpołudniowych gość francuski opuścił Moskwę, udając się w drogę powrotną do kraju.

WE CZWARTEK odbyła się uroczystość podpisania dokumentów końcowych — deklaracji o wizycie oraz 2 umów o współpracy radziecko-francuskiej w dziedzinie naukowej, technicznej i gospodarczej oraz badania i wykorzystywania przestrzeni kosmicznej dla celów pokojowych.

Już z pierwszych wierszy tych dokumentów wynika, że rozmowy pozwoliły lepiej poznać nawzajem stanowiska i poglądy, ustalić korzyści płynące z bezpośrednich kontaktów, których kontynuowanie zalecają. Dokumenty te świadczą o tym, że oba kraje, których przyjazne więzy sięgają daleko w historię narodów tych dwóch państw, mogą rozwijać i rozszerzać współpracę z korzyścią nie tylko dla Francji i ZSRR, ale także dla całej Europy. Wynika z nich również, że rzadcy obu państw mają zbliżone poglądy na wiele problemów współczesnego świata, a m.in. na konieczność uregulowania sprawy bezpieczeństwa europejskiego i przywrócenia pokoju w Azji Południowo-Wschodniej, gdzie wzmagająca się agresja amerykańska stwarza coraz większą groźbę dla pokoju światowego.

Tym również sprawom poświęcono wiele miejsca w przemówieniach wygłoszonych następnie na przyjęciu połączonym wydanym przez Prezydium Rady Najwyższej i rząd radziecki na cześć gościa francuskiego w wielkim pałacu kremlowskim. Z jednej strony podkreślono, że Europa może od końca do końca zjednoczyć się we współpracy, a z drugiej — nie szczędzono słów zapewnienia kolejnemu eskalacji Stanów Zjednoczonych w Wietnamie, których barbarzyńskie naloty na Hanoi i Hajfong wywołały falę protestów i oburzenia w społeczeństwie radzieckim.

**Przedstawiciele
szczęcińskiej
spółdzielczości
— gośćmi
Sekretariatu KW PZPR**

Wczoraj z okazji zbliżającego się Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości Sekretariat KW PZPR z I sekretarzem Antonim Wasłazkiem spotkał się z przedstawicielami wszystkich pionów spółdzielczości naszego województwa. (Jol)

PIĄTEK, 1
SOBOTA, 2
LIPCA
1966 ROKU
Wyd. A B

PARYŻ: „Amerykanie — zabójcy!”
LONDYN: „Johnson, ile dzieci dziś zabiłeś?”

Świat przeciwko brudnej wojnie USA w Wietnamie

Na całym świecie potężnie fala protestów przeciwko zbrodniczej eskalacji wojny w Wietnamie — bombardowaniu przez powietrznych piratów USA przedmieść Hanoi i Hajfongu. Z wielu krajów donoszą o potężnych demonstracjach antyamerykańskich. Zabierają głos przedstawiciele rządów, wybitni politycy i działacze społeczni, potępiając barbarzyńskie poczynania Waszyngtonu.

LONDYN PAP. W zbiorczej wiadomości na temat Wietnamu agencja Reutersa poinformowała w czwartek wieczorem, że w tym dniu samoloty amerykańskie zbombardowały w okolicy Hanoi na terenie DRW zbiorniki z paliwem w trzech miejscowościach: Nguyen Khe (12 km od Hanoi), Bac Giang (40 km od Hanoi) oraz Viet Tri (45 km od Hanoi), jak również stację radarową w miejscowości Kep (61 km na północny wschód od Hanoi). Agencja informuje, że na miejscowość Viet Tri samoloty USA zrzucały w czwartek 1000 bomb.

NOWY JORK PAP. Czwartkowy „New York Times” pisze w komentarzu na temat śródogodowych nalotów na Hanoi i Hajfong: „Jest nieprawdopodobne, aby bombardowanie zbiorników ropy naftowej położyło kres wojnie... lub chociażby wyrządziło nieodwracalne szkody ekonomiczne północnowietnamskiej. Jest to wszakże nowy krok — przy tym bardzo ryzykowny — dający do zrozumienia, że Stany Zjednoczone uważają obecnie, iż swe cele polityczne w Wietnamie mogą osiągnąć przy pomocy „zwiększenia” wojskowego.

„Trudno zaprzeczyć, że w środę były liczne śmiertelne ofiary wśród cywilnej ludności północnowietnamskiej, ponieważ bomby i wybuchające zbiorniki ropy naftowej nie są tak idealnie precyzyjne, aby rozrywać się w próżni lub zabijać tylko żołnierzy. Jak to głosi oświadczenie rządu brytyjskiego, który wyraził „ubolewanie” i „odciął się” (od rządu USA), bomby spadły „na zamieszkałe” obszary Hanoi i Hajfongu.”

PARYŻ PAP. We czwartek wieczorem przed ambasadą a-

merykańską w Paryżu odbyła się demonstracja przeciwko amerykańskiej agresji w Wietnamie. Na placu de la Concorde zgromadziło się wiele tysięcy paryżan, skąd udali się przed gmach ambasady amerykańskiej, a następnie przemarszowali ulicami. „Żadamy zaprzestania bombardowania Wietnamu i wycofania wojsk amerykańskich!”, „Zaprzestaj eskalacji!”, „Wolność dla Południowego Wietnamu!”, „Amerykanie go home!” — głośno nąpiły na transparentach.

Bez przerwy rozlegały się potężne skandawane okrzyki: „Amerykanie — zabójcy!”, „Po kój dla Wietnamu!”.

LONDYN PAP. Amerykańskie naloty na przedmieścia Hanoi i Hajfongu — pisze agencja UPI — zrodziły w Europie fale nastrojów antyamerykańskich.

W Londynie przeciwnicy agresji amerykańskiej w Wietnamie przemarszowali w środę wieczorem koło parlamentu i ambasady USA, krzycząc: „Ej, Johnson, ile dzieci dziś zabiłeś?”.

Od dziś siły zbrojne NATO bez Francuzów

BONN—PARYŻ PAP. Dział od godz. 00.00 w nocy francuskie siły zbrojne przestały należeć do organizacji wojskowej Paktu Północno-Atlantyckiego. W ten sposób wprowadzona została w życie od dawna zapowiadana decyzja rządu paryskiego, przewidująca wycofanie się Francji ze zintegrowanego dowództwa wojskowego NATO. Pakt wojskowy NATO grupował będzie oddziały siły zbrojne tylko 14 krajów.

Dokładnie osiem godzin przed wycofaniem oddziałów francuskich, stacjonujących na terenie Niemiec zachodnich, spod komendy NATO, we czwartek ok. godz. 16 podsekretarz stanu w brytyjskim MSZ, prof. CARSPON, zawiadomił ambasadora Francji w NRF, F. SEYDOUKA, iż rząd zachodniemiecki „głosi się” na dalszy pobyt jednostek francuskich na swoim terenie do czasu, kiedy uzgodniony zostanie dla nich nowy status. W ten sposób w życie weszło coś w rodzaju „przejściowego statusu” dla wojsk francuskich w NRF — ogółem około 55 tysięcy żołnierzy, które od 1 lipca przestają podlegać dowództwu paktu atlantyckiego.

Pożyczka państwowa w ZSRR

MOSKWA PAP. Jak podała agencja TASS, Ministerstwo Finansów ZSRR rozpiął z dniem 1 lipca br. 3-procentową wewnętrzną pożyczkę państwową na 1968 rok.

W ciągu 20 lat odbędzie się 160 ciągnięć (8 rocznie). W każdym ciągnięciu rozlosowanych zostanie 9 400 wygranych w wysokości od 4 do 5 000 rubli.

Jeszcze tylko jedna gra

„Gryfa”

w której możesz wygrać
samochód

„Trabant”

Ciągnięcie liczb na nagrody i na normalną grę odbędzie się dnia 3. VII. 1966 r. w sali P. WRN o godz. 12.00.

2470-K

narodów francuskiego i rosyjskiego, ale także i innych narodów europejskich.

W PIĄTEK o godz. 11 czasu moskiewskiego samolot wiozący reprezentację Francji odleciał z reprezentacyjnego lotniska moskiewskiego „Wnukowo-II”.

Nieudany zamach stanu w Iraku

KAIR PAP. W czwartek rano dokonano w Iraku nieudanego zamachu stanu. W godzinach wieczornych zapowiedziano wystąpienie prezydenta i naczelnego dowódcy sił zbrojnych, generała Abdela Rahmana ARIFA. W komunikacie, nadanym przez radio, mówiono o aresztowaniu przywódców spisku.

SYTUACJA była jednak nadal niejasna, a informacje skąpe. Zarówno bliskowschodnia agencja prasowa MEN, jak i agencje zachodnie, opierały się wyłącznie na doniesieniach ze głośni bagdadzkiej, która jed-

nak od godzin południowych nadawała na innych falach niż normalnie.

Pierwsze wiadomości o zamachu stanu nadeszły we wczesnych godzinach popołudniowych. Zamachowcy, rekrutujący się według wszelkiego prawdopodobieństwa z kadry oficerskiej, powołali „radę rewolucyjną”, która nazwała godzinę policyjną do odwołania, zamknęła granice i lotniska oraz wezwwała prezydenta Arifa do zaprzestania oporu. Apel „rady rewolucyjnej” wzywał jednostki wojskowe do podporządkowania się samowładnym władzom i otwarcia ognia do osób, nie przestrzegających wydanych rozkazów.

Chwilowo nie wiadomo, czy nieudany zamach pociągnął ofiary w ludziach. Niektóre agencje zachodnie wspominają jedynie o zombardowaniu pałacu prezydenta republiki.

Nieznanym jest również skład „rady rewolucyjnej”. Komunikat, nadany około godz. 18 gmt, wymieniał wśród aresztowanych jedynie nazwiska trzech osób, z których znany jest tylko Aref Abdel RAZZAK, pechowy generał-recydywista. We wrześniu 1955 roku był on przez 11 dni premierem i, korzystając z nieobecności prezydenta republiki, usiłował dokonać zamachu stanu. Podówczas Razzak zbiegł do Kairu.

Z pierwszych doniesień wynika, że zamachowcy dążyli do uniemożliwienia pokojowego rozwiązania problemu kurdyjskiego. Grupa wyższych oficerów określała ustalone przez rząd bazy porozumienia z Kurdami mianem „kapitulacji”.

Obecny prezydent republiki, Abdel Rahman ARIF, sprawuje władzę od 17 kwietnia. Objął on funkcję prezydenta po śmierci swego brata, marszałka Arifa, który zginął w wypadku lotniczym.

Marcello Mastroianni kręci obecnie we Włoszech nowy film, w którym ma za partnerkę młodą aktorkę Roquel Welsh, grającą tytułową rolę w tym filmie. Film nosi tytuł: „Najpiękniejsza dziewczyna na świecie”.

Na zdjęciu: Roquel Welsh i Mastroianni w jednej ze scen nowego filmu.

CAF - Keystone

Plon safari

W PARLAMENCIE Kenii podano do wiadomości, że w ubiegłym roku odstrzelono w całym kraju, w trosce o bezpieczeństwo ludzi oraz ze względu na wyrządzone szkody materialne przeszło tysiąc bawołów i 500 słoni. W tym celu organizowano specjalne polowania na te zwierzęta.

Dzień Solidarności z Narodem Południowej Afryki

Rasizm u władzy

Dzień 26 czerwca, ogłoszony przez African National Congress Dniem Solidarności z Narodem Południowej Afryki, obchodzony jest od 1962 roku na całym świecie.

REPUBLIKA Południowej Afryki jest państwem o najbardziej jaskrawej i brutalnej dyskryminacji rasowej, podniesionej do rangi podstawowej zasady konstytucyjnej.

12 milionów Afrykanów, półtora miliona Mulatów i pół miliona Hindusów jest politycznie, społecznie i gospodarczo uciskanych przez trzymilionową białą mniejszość. Głównym założeniem polityki apartheidu jest utrzymanie w Afryce Południowej władzy białego człowieka. Ludność afrykańska zamknięta jest w rezerwach, tzw. bantustanach.

AFRYKANOWI pozbawiono podstawowych praw politycznych (ludność afrykańska reprezentowana jest w 49-osobowym senacie przez czterech senatorów i 150-osobowym parlamencie przez 2 posłów). Wprowadzono obowiązek posiadania i stałego noszenia specjalnych dowodów osobistych, przymusowy werbunek do pracy, typowanie zawodów, funkcji i plac dla grup rasowych, zakaz małżeństw mieszanych, segregacja rasowa w szkołach, niezwolnienie, miejscach i lokalach użyteczności publicznej. Obowiązek szkolny istnieje tylko dla Europejczyków. Minimalna ilość dwuletnich szkół elementarnych dla Afrykanów spowodowała, że 68 procent ludności afrykańskiej to analfabeci. Dostęp do istniejących uniwersytetów ma wyłącznie młodzież rasy białej.

Przeciwnicy polityczni, a więc przede wszystkim osoby walczące przeciwko segregacji rasowej, mogą być więzione bez wyroku sądowego 90 dni, skazane na ciężkie roboty, długoletnie więzienie. Ustawa o sabotażu, za który grozi kara śmierci, obejmuje wszelką działalność od rozklejania plakatów do uczestnictwa w strajkach. Segregacja rasowa i terror stosowany przeciwko ludności afrykańskiej w Republice Południowej Afryki spotkał się z po-

tepieniem opinii publicznej całego świata. Znalazł on wyraz w szeregu uchwał Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Rady Bezpieczeństwa, w powołaniu komitetów walki z apartheidem w wielu państwach. Wszystkie państwa socjalistyczne i wiele państw kapitalistycznych w protestie przeciwko polityce apartheidu zerwało kontakty handlowe z Republiką Południowej Afryki.

Walkę z apartheidem na terenie Republiki Południowej Afryki prowadzi zdeklarowana partia African National Congress. Organizacja ta powstała w 1912 roku. Ma ona w tej chwili poparcie całego narodu Afryki Południowej.

Walka z reżimem panującym w Republice Południowej Afryki jest szczególnie ciężka, m. in. ze względu na fakt, iż dzięki pomocy Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych, armia i policja Republiki uzbrojona jest „po zęby” i najmniejsze formy działalności politycznej są bezwzględnie tłumione.

Na zdjęciu: grupa partyzantów kongijskich walczących przeciwko monarchicznemu rządowi.

CAF - CTK

Na zdjęciu: do niektórych wsi i osad w Kongo docierają ekipy sanitarne walczące z epidemiami i chorobami zakaźnymi, szerzącymi się wśród żyjącej w nędzy ludności.

CAF - CTK

KONGO po sześciu latach niepodległości

DOKŁADNIE sześć lat temu — 30 czerwca 1960 roku — proklamowano oficjalnie niezawisłość Kongo. Uroczystości dnia niepodległości mają już swój rytuał w krajach afrykańskich. Na wielkim stadionie w Leopoldville, stolicy Kongo, wygłoszono szereg przemówień o przyszłości kraju mówił również osobisty przedstawiciel do tytehasowego władcy Kongo, króla belgijskiego Baudouina. Wśród okrzyków „UHURU” — „niepodległość” w języku swahili — ceremoniałnie wciągną na maszt flagę niepodległego państwa.

Pięć kryzysów politycznych, niestabilizowana sytuacja wewnętrzna, chaos gospodarczy — to w skrócie historia sześciu ostatnich lat Kongo.

W PIERWSZYCH wyborach do władzy niepodległego państwa wyłoniony został rząd z premierem Lumumbą na czele. Patriotyczny i radykalny program nowego rządu nie był na ręce obcemu, przede wszystkim belgijskiemu — kapitałowi zaangażowanemu w Kongo. Premier Lumumba został obalony w wyniku spisku przez reakcyjnych i prokapitałistycznych wrogów narodu, zorganizowanych pod znakiem separatystycznych władców Katangi, a przede wszystkim — jej przywódcę, Moise Czebze. Następcy Lumumbi wicepremier Gienza utworzyli wtedy ośrodek polityczny i rząd poza stolicą kraju — kontrolowaną wówczas przez zamachowców Lumumbi. No w tym okresie politycznego ruchu kontynuującą postawę idee zamordowanego premiera Lumumbi — stało się Stanleyville. Drugi kryzys zakończył się formalnie pojednaniem, które władcy z Leopoldville wykorzystali, by aresztować Gienzę. Trzecia faza kryzysu — wojna domowa sil centralnych z separatystyczną Katangą, na bogatszą prowincję Kongo zakończona została przy udziale wojsk ONZ. Premier separatystycznej Katangi, Czebze — został potem premierem całego kraju. Hasło „nowego ludu” i „powszechnego dobrobytu” zjednało mu zwolenników, a zawołanie o „jedności narodowej” — przysporzyło mu popularności. Hasła te jednak pozostały tylko hasłami. Gospodarka narodziła Kongo, cierpiąca na wszystkie typowe wady

ekonomiki pokolonialnej — nadal pozostała zacofana. Kraj z trudnością potrafił zapewnić minimum egzystencji swojej ludności. Ostatni kryzys polityczny w Kongo miał miejsce przed kilkoma miesiącami. W wyniku zamachu stanu, jesienią ubiegłego roku na czele rządu w Kongo stanął generał Mobutu, który od 1961 roku nosi generalskie szlify i występuje jako dowódca armii kongijskiej. Jako premier Kongo zarządził on realizację hasła o jedności narodowej na rzecz stworzenia prawdziwej armii. Jest to obecnie siła, o którą opiera się premier Mobutu wraz ze swoimi oficerami, a która w dalszym ciągu tak jak uprzednio Czebze — popierała kapitał belgijski i amerykański. (woj)

Pionierzy afrykańskich połowów

AFRYKAŃSKIE ryby zaadomowiły się na naszych stołach. Pionierzy połowów u wybrzeży zachodniej Afryki są rybacy „Odry” ze Swinojścia. Stąd właśnie przed kilku laty wyruszył zwiad rybacy na wody afrykańskie. Dziś na wodach Afryki obok stałków ze Swinojścia — toli coraz więcej jednostek innych przedsiębiorstw rybactwa.

Zagadka Zimbabwe

NIEUJASNO, czy wyobrazić sobie zdumienie Europejczyków, gdy w drugiej połowie ub. stulecia w krainie trzcinowych i sionianych chat, jaką wówczas była Rodezja Płd., odnaleziono zostały ruiny dwu ogromnych budowli kamiennych, przypominających zewnętrznie obronny zamek średniowiecznej Europy. Wysokość ścian tych „zamków” dochodziła w niektórych miejscach do 10 m., a grubość — 6 m.

Jakie było przeznaczenie tych budowli? Kim były mieszkańcy tego zakątka Afryki, których wysoki kunszt architektoniczny i umiejętność zastosowania interesujących rozwiązań technicznych podziwiali odkrywcy Wielkiego Zimbabwe?

Ruiny miast i wykopiska dokonane przez uczonych na terenie Zimbabwe, Malawi, Rodezji oraz na obszarach całej Afryki Południowej świadczą o starych tradycjach i wysokiej cywilizacji mieszkańców tej części Czarnego Kontynentu. Przekazy historyczne dowodzą również, że tutaj właśnie istniało w przeszłości potężne państwo Monomotapy, tj. „władcy kopalni”, którego władza rozciągała się nad obszarami dzisiejszej Rodezji i Mozambiku. „Władca kopalni” Tak właśnie, kłoniąc z szacunkiem głowy, poddani nazywali króla państwa powstałego w XIII w. na terenie starożytnego „Krainy Słońca” — Makarangi (obecnie Rodezja). Silne państwo Monomotapy istniało do roku 1683, kiedy to rozpadł się na cztery prowincje zostało ujarzmione przez wroga plemiona. Niemniej jednak okres świetności stolicy państwa Monomotapy, Wielkiego Zimbabwe, jest nieco dłuższy i przypada na lata 1250-1750.

Kultura Zimbabwe była bezspornie kulturą rdzennie afrykańską. W roku 1888 w ruinach tego miasta odkryto cztery kamienne posągi dżadeńskich płasków, których wykonanie bardzo przypomina styl mistrzów Beninu. Warto przy tym pamiętać, że w wierzeniach plemion Bantu piorun występuje także pod postacią ogromnego ptaka; toteż drewniane rzeźby dżadeńskich płasków najlepiej chronią przed nim człowieka. Na uwagę zasługują także figuły byków z rzeźbą w kształcie liry, znalezione przez archeologów podczas prac wykopaliskowych na terenie Wielkiego Zimbabwe. Szczególnie interesujące jest to, że nie tylko rasa tych zwierząt, ale i styl ich wykonania jest bardzo zbliżony do starożytnych rytów i malowideł odkrytych na Saharze.

Ścisły związek z kulturą Zimbabwe mają przedmioty odkryte w roku 1932 na szczycie góry Mupungubwe położonej w północnym Transwalu na południowym brzegu Limpopo. Oprócz glinianych i porcelanowych naczyń znaleziono tam miedziane i żelazne narzędzia, podobne do tych jakie zostały odnalezione w Zimbabwe i jakimi po dziś dzień posługują się plemiona Bantu, a także złote paciorki, bransolety i kawałki ciemnych płytek złotych. Najcenniejszym jednak znaleziskiem były dwa szkielety ludzkie złożone z sobą cięzkim łańcuchem, pochowane w jednym grobie. Prerwowane później badania wykazały, że w okresie między 1200 i 1500 r. Mupungubwe zamieszkiwały plemiona, które cechami fizycznymi podobne były do Buszmenów lub Hotentotów.

Wiele pytań dotyczących kultury Zimbabwe i Mupungubwe pozostało po dziś dzień bez odpowiedzi. Nie wyjaśniono np. jakie plemiona były twórcami tych średniowiecznych państw afrykańskich. Jednakże większość uczonych zdecydowanie twierdzi, że były to ludy afrykańskie. „Elementy tej cywilizacji z glebi ludu — pisze B. D. Watson — jej bogactwo i różnorodność, jej idee i wartości, jej postępy społeczne obracały się jedynie w obrębie własnej rodzimej orbity (...). Nie wdzierali się tu żadne zaścianki kultury z zewnątrz. Wszelka miana, prawda, wielkość tych budowniczych Południa jest właśnie izolacja, w której wypadło im żyć”.

A. B.

David Diep (Senegal)

Hum. A. Rożycki

Afryka

MATCE

Afryko moja, Afryko,
Afryko żołnierzy dumnych,
Afryko praszczurów moich,
Afryko gwann, gwann,
Afryko, o której śpiewa
moja stara babka
Na brzegu dalekiej rzeki —
Nigdy cię jeszcze nie widziałem.
Ale wzrok mój przepelniony
jest tobą,
Widzę na twoich polach krew
święta i czarna,
Krew i pot.
Pot twój pracy.
Pracę niewolników,
Niewolników — twych dzieci.
Powiedz mi, moja Afryko
Czy płacę, które się zgłębi
Pod ciężarem niedoli,
Te dzieci płacę
Naznaczone smugami bicia,
Na skwarnej drodze w południe
Mówiące do baba „tak” —
Czy to jest testy?
I odpowiedź mi surowy głos:
„Niecierpliw synu! Czy widzisz
drzewo tam w oddali?
Młode i silne drzewo
Pnące się do góry samotnie
pośród pobladłych kwiatów...
To właśnie jest twoja Afryka.
I ona rośnie,
Cierpliwie i uparcie rośnie,
A owoc jej coraz bardziej
Napelnia się ciępkim sokiem wolności!”

Technika w Tysiącleciu

W Sali Zwycięstwa Muzeum Polskiego w Warszawie wiszą sztandary zdobyte przez polskich żołnierzy na wrogach w dawnych i niedawnych bitwach, wojnach, potyczkach, których tak wiele w naszej historii. A pod nimi armata — popularna „siedemdziesiątka szóstka” z 1 pułku artylerii lekkiej, która — zanim szlak bojowy zawiódł ją w maju 1945 r. pod Bramę Brandenburską — zrobiła na swoich kołach 4574 kilometry. Pamięta ona szkolenie bojowe nad Oką, bitwę pod Lenino, wspierała swym ogniem oddziały w walających Warszawę, kruszyła umocnienia Wału Pomorskiego.

Wychowywani przez wiele lat na tradycjach naszej, świętej zresztą, kawalerii dość trudno nie przyznawać się do wielkiego miłośnika inżynierii i rodzajem oręża. Nowa technika wojenna II wojny światowej stała się w związku z tym w świadomości wielu ludzi jakby objawieniem. Wojska inżynierskie, broń pancerna, artyleria inne współczesne formacje wojskowe jakże często uosabiały się w postępie technicznym ostatnich lat. A tymczasem zabitych polskich technik wojennych otrzęsłoby z pamięci i zapomnienia ukazują jakże bogaty a nieraz wręcz porwujący obraz narastania tego postępu, co więcej — daje świadectwo geniuszu polskich konstruktorów, którzy zdołali wyprowadzić swą epokę. Najlepszym przykładem może tu być ściebie artylerzysty Kazimierz Siemienowicz, który w połowie XVII wieku podał dokładny opis i rysunki skonstruowanych przez siebie rakiet trzystopniowych, rakiet ze stabilizatorem typu delfa i baterii rakietowych, a więc wynalazków, które znalazły zastosowanie zarówno do celów wojennych, jak i pokojowych dopiero w połowie naszego wieku XX.

Artyleria ma szczególnie bogate tradycje w polskiej sztuce wojennej. Pierwszą notatką o jej zastosowaniu znajdujemy w kronice Janka z Czarnkowa przy opisie walk wewnętrznych w Wielkopolsce w 1383 r.: „Zdażyło się, że ramięśnik Bartosza wyrzucił kulą ze spóźnionego działu w bramę miasta,

która to kula przeszedłszy przez dwa zamknięcia bramy uderzyła znajdującego się po drugiej stronie bramy pana Mikołaja, proboszcza z Biechowa, tak, że ten upadł i wkrótce wyzionął ducha”. Mówi się tu po raz pierwszy oczywiście o artylerii ogniowej. Wszelkich machin miotających oraz wień obłężniczych a więc praprzodków współczesnej broni pancernej używali Polacy już o wiele wcześniej.

Idzie, idzie wojsko

U samych początków naszej państwowości posiadaliśmy jak na owe czasy uzbrojenie, wyprzedzając w tym względzie ówczesne potęgi. Dowodzą tego zwycięskie wojny Bolesława Chrobrego z najbliższymi przeciwnikami w Europie — cesarstwem. Jeszcze wyższy poziom osiągnęła nasza sztuka wojenna i technika uzbrojenia w czasach panowania Bolesława Krzywoustego. Wojsko polskie dysponowało wówczas potężnym sprzętem obłężniczym, na który składali się tarany, urządzenia miotające pociski, zbudowane na zasadzie wielkich kuszy. W czasie podboju Pomorza zdobyty przy ich pomocy silne grody warowne Czarnkowo (1169) i Nakło (1170). Oddajmy zresztą głos Galiowi, świadkowi ówczesnych wydarzeń: „Niemcy nakreślali kusze ręczne, Polacy zaś — maszyny z kuszami; Niemcy wypuszczali strzały, a Polacy strzały i inne pociski. (...) Niemcy podprowadzali pod wieże żelazne barany, Polacy zaś staczali z nich z górą kół zbrojone stalowymi gwizdami”.

Wysoki poziom techniczny wyposażenia służącego do ataku uzupełniał od najdawniejszych czasów świetne opanowanie techniki obronnej. Jeszcze przed powstaniem państwowości wykazywała się na naszych ziemiach specyficzna, rodzima umiejętność budowy fortyfikacji. Wały na Ostrowiu Tumskim w Poznaniu np. sięgały kilkunastu metrów wysokości. Gród w Tumie pod Łęczycą, pamiętający jeszcze IV wiek, otoczony został prawdopodobnie w VII stuleciu wałem o konstrukcji rusztowej: kłody układano na przemian warstwami raz wzdłuż, raz poprzecznie do biegu wału. Przestrzeń między nimi wypełniano kamieniami i ubitą ziemią. Na zewnętrzny dostęp do podnóża wału bronii pochylał plot z zastrzonych pali.

Rozkwit inżynierii wojskowej w pełnym znaczeniu tego słowa miał miejsce za czasów panowania kro-

la Stefana Batorego. Utworzył on m. in. załógę wojsk saperów, na czele których stał szanowny magistr Ludwik Wedel. Jego oddział stanowił kadre instruktorską dla kilku tysięcy chłopów zaprzeczonych w siekiery i rydły. W tych też czasach powstała pierwsza rodzima maszyna piekająca naby granat, naby bomba, która skończyła dowódcę koronnej artylerii Jan Ostromecki. Była to żelazna skrzynia wypełniona materiałem wybuchowym, umieszczona w drugiej skrzyni drewnianej. Dwa zapalony krzemienie: jeden połączony z wielkim skrzyżnięciem zewnętrznej, drugi, rezerwowo, z dnem skrzyni żelaznej, gwarantowały skuteczność owej pradawnej broni niekonwencjonalnej.

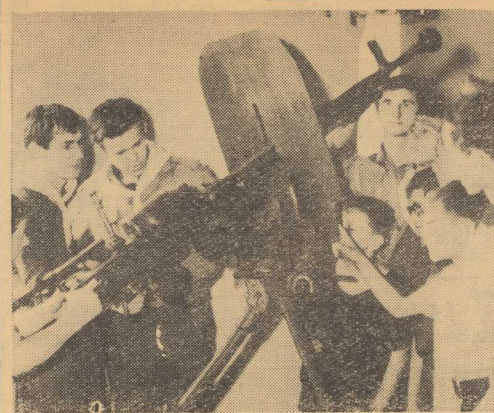
Przez wiele lat niestety mimo piastowskiej i jeszcze większej jagiellońskiej potęgi nie zdobyła się Polska na własną silną flotę morską. Pierwsze próby jej stworzenia podjął Zygmunt Stary. Do powstania floty 40 okrętów rozbudował ją Zygmunt August. On również powołał pierwszą polską admiralricę w postaci Komitatu Morskiej. Szczególne sukcesy techniczne w budownictwie okrętów wojennych przypadły Polsce w udziale za panowania Władysława IV. W tym też czasie młoda polska marynarka wojenna odnosiła jeden z ogromnych sukcesów militarnych, aczkolwiek bez większego znaczenia politycznego, w bitwie pod Oliwą. Dysponowaliśmy wówczas nawet 400-tonowymi okrętami uzbrojonymi w 6-funtowe działa.

Do uzyskania pełnego obrazu dawnej techniki wojennej jest jeszcze bardzo daleko, tym samym syntetyczne ujęcie tradycji w tej dziedzinie jest poważnie utrudnione. Niemniej „utechniczenie”, jeśli można tak powiedzieć, naszej wspólczesnej armii, które doszło dziś do niebywałych rozmiarów, jest właśnie wynikiem od krytycznych, twórczych, dokonanych poprzednich pokoleń.

Stefan KARWIŃSKI

Na zdjęciu: szczecińska młodość licnie odwiedzająca wystawę w Muzeum, zorganizowaną przez Muzeum Wojska Polskiego.

Foto CAF — Weczer

Naszym zdaniem

Drewno — towar kłopotliwy

Port nie jest suszarnią i miejscem składowym drewna. Niestety, bardzo często zapominają o tym tartaki, przysyłając tarcicę nie nadającą się do bez pośredniej eksploatacji. Musi ona kilka tygodni „odpocząć” w porcie. Nie trzeba nikogo przekonywać jak takie praktyki utrudniają właściwą pracę nabrzeża drzewnego portu.

Jak dotychezas mechanizacja przeladunkowa drewna napotyka na znaczne kłopoty i trudności, jednym z pierwszych jest brak tzw. pakietyzacji ładunku. Szczeciński port otrzymuje w większości tarcicę luzem, co powoduje konieczność zatrudnienia wielkiej liczby pracowników fizycznych, którzy biorąc każdą deskę do reki dokonują manipulacji z wagonu na plac, z placu na wózek a następnie na statek. Oczywiście pochłania to znaczne ilości czasu. Dział Głównego Technologa szczecińskiego portu najchętniej widziałby tarcicę w tzw. standardach, to jest w pakietach o wadze 1,5 — 2,0 ton mocno związanych bandawką. Pakietyzacja, która niestety niechętnie po dejmują tartaki pozwoliła by na wprowadzenie dźwi-

gów samojezdnych, zwiększających moc przeladunkową nabrzeża, a także na zmniejszenie załogi, co przy ogólnym niedoborze rąk do pracy w porcie, sowieć opłacałoby się przedsięwzięcie. Oczywiście za stosowanie mechanizacji (nabrzeża przeladunkowe drewno mimo pewnych modernizacji odstaje poziomem od ogólnego standardu techniki portu szcze cińskiego) wymagałoby inwestycji w postaci poszerzenia i utwardzenia dróg, zakupu sprzętu itp.

Należy więc sadzić, że Ministerstwo Leśnictwa, któremu podlegają zakłady przeróbki drewna, w trosce o dalsze rozwijanie eksportu, postara się uregulować sprawy nowoczesnego eksploatowania ładunków, a także dostarcza nia drewna w takim stanie, aby nie musiało zajmować cennego miejsca na placach składowych portu. Indywidualne trudności i kłopoty poszczególnych tartaków są niewspółmierne małe w stosunku do spleźniania się tych problemów na nabrzeżu portowym. (wit)

Lepsze warunki w wagonach sypialnych

DO GODZINY 7 RANO PODROŻNI będą mogli przebywać w wagonach sypialnych, jeżeli przybędą one do stacji końcowej w bardzo wczesnych godzinach. Kilka pociągów kończy podróż o 5 rano, a nawet o 4. Dotychezas pasażerów oczywiście zrywano z łóżek w tak nieprzyjemny dla wstawania porze. Obecnie Ministerstwo Komunikacji przychyliło się do życzeń podróżnych, umożliwiając im pozostanie w wagonie sypialnym. Jednocześnie zgodzono się na wcześniejsze podstawianie wagonów sypialnych, które odchodzą bardzo późno — po północy. Dzięki temu podróżni będą mogli udać się na spoczynek o zwykłej godzinie.

Plany Białowieży

Za 15 lat

Według planów perspektywicznych sporządzonych w pracowni zagospodarowania przestrzennego rezerwatów i parków narodowych, Puszcza Białowieża stanie się w okresie najbliższych 15 lat poważnym ośrodkiem turystycznym o walorach dydaktyczno-krajoznawczych.

W tym też kierunku pójdą przewidywane inwestycje, hotele, bary szybkiej obsługi, pola campingowe itp. przystosowane przede wszystkim do potrzeb młodego pokolenia oraz dorosłych uczestników masowych wycieczek. Nie zapomni się jednak i o turystach indywidualnych. Nowością Białowieży będzie zbiornik wodny na Narwi, gdzie przewiduje się urządzenie wielkiej bazy żeglarskiej i wędkarskiej. Istniejąca kolejka wąskotorowa przeznaczona obecnie wyłącznie do celów transportu drewna, będzie dostosowana do potrzeb ruchu pasażerskiego. Punktem rozdzielczym ruchu turystycznego stanie się Hajnówka — gdzie również przewidziano budowę kilku obiektów usługowych.

Obecnie Puszcza Białowieża liczy 58 tys. ha po wierzchni — w tym 5 tys. ha Parku Narodowego. Dzienna frekwencja zwiedzających ten obiekt oblicza się w sezonie na ok. 2 tys. osób. Są jednak nie dziele, gdy frekwencja jest wielokrotnie większa. Po rozbudowie urządzeń usługowych oraz linii komunikacyjnych w Puszczy przewiduje się napływ codziennie do 6 tys. osób.

(a)

Krytyka, to nie zniesławienie

„(...) Prasa opublikowała ostatnio Uchwałę Sądu Najwyższego dotyczącą różniczenia niekoralnej krytyki od zniesławienia. W Uchwale tej pojawia się zwrot: „dobra wiara”. Prosiłbym o wyjaśnienie co ten zwrot oznacza, jak go należy rozumieć? (...)

Takie — między innymi — pytanie zawiera list jednego z naszych czytelników, Stefana S., który na marginesie wiadomości o Uchwale dzieli się z nami różnymi spostrzeżeniami. Na to właśnie pytanie — dotyczące pojęcia „dobrej wiary” — spróbujemy krótko odpowiedzieć. Do innych zagadnień być może powrócimy jeszcze.

Otóż pojęcie „dobrej wiary” odgrywa zarówno w szeroko pojętych stosunkach współzależności społecznej w ogóle, jak i w stosunkach prawnych w szczególności, ogromną rolę.

Jedną z istotnych cech naszej socjalistycznej demokracji jest dążenie władzy ludowej, organizacji społecznych i politycznych, do zapewnienia społecznej krytyce należnego jej w życiu społecznym miejsca i właściwej na nią reakcji.

Jakie są niezbędne warunki zapewnienia społecznej krytyce społecznego uznania i właściwej na nią reakcji?

Przede wszystkim — krytykujący musi mieć przekonanie, że wysunięty przez niego zarzut jest prawdziwy

Po drugie — musi mieć przekonanie, że wysunięcie zarzutu przyczyni się do polepszenia sytuacji w tej dziedzinie stosunków życia społecznego, którą poddał krytyce.

Właśnie wówczas, gdy spełnione są te warunki, gdy mamy do czynienia z przekonaniem o prawdziwości zarzutów i z przekonaniem, że spełnią one dobrą społeczną rolę, możemy mówić o działaniu w dobrej wierze i w społecznym interesie. Jest przy tym rzeczą obojętną, czy

Dobra wiara

zarzut dotyczy np. niewłaściwej ochrony mienia społecznego, czy też krzywdy poszczególnych osób. Jest to obojętne dlatego, że w myśl naszych zasad współzależności społecznej również krzywda jednostki musi być uważana za naruszenie interesu społecznego.

Za postawiony w dobrej wierze zarzut krytyczny nie można podlegać odpowiedzialności karnej za zniesławienie, bez względu na to kogo krytyka dotyczy, a więc niezależnie od tzw. sześciu.

No dobrze — padnie pytanie — a jeśli zarzut był nieprawdziwy i na skutek tego ktoś zostanie zniesławiony?

Zycie dowodzi, że może się tak zdarzyć: ktoś był przekonany, że krytykuje słusznie, wierzył w to głęboko, a okazuje się, że nie ma racji. Co wówczas?

Jeśli dolożył wszelkich starań, by zarzut uprzednio sprawdzić, ale uprowadzo no go np. w błąd — nie podlega karze, gdyż działał w dobrej wierze, w uzasadnionym przekonaniu.

Jeśli jednak działał lekomyślnie, pochopnie, jeśli mógł sprawdzić, a nie sprawdził i uwił w ten sposób czyjąś godność — musi za to ponieść odpowiedzialność (i pokrzywdzony może zaskarżyć go o zniesławienie). Tak jak poniesie odpowiedzialność, jeśli działał w wyraźnej złej wierze, to znaczy w przekonaniu, że mówi nieprawdę, by zemścić się, zaszkodzić komuś, zabłysnąć demagogią itd. Oczywiście wyrok nie zawsze będzie jednakowy. Zależać będzie od stopnia lekomyślności, lub od nasilenia złej woli, względnie innych okoliczności.

Są to sprawy wymagające bardzo wnikliwego podejścia. Zawiera się w nich wiele różnych odcieni, o których trudno mówić w krótkim wyjaśnieniu. Pewne jest jednak, że władza ludowa i nasze orzecznictwo dąży do tego, by krytykę, która oparta jest na dobrej wierze stawać pełne, nieskrępowane warunki działania. Leży to w najlepiej rozumianym społecznym interesie.

B. JANKOWSKI

Pies z obcą łapą

Eksperyment trwa

Od dwóch i pół lat pies Bratik żyje i cieszy się dobrym zdrowiem, mimo że jego tylna łapa jest „wypieczona”, wzięta od drugiego psa. Łapa ta utrzymała się, organizm nie odrzucił przeszczepu, choć reakcja obronna wywołana czynni-

kami niezgodności biologicznej tkanki była bardzo ostra.

O szczegółach tego eksperymentu opowiadał dziennikarzom chirurg, który dokonał transplantacji, dr Anastazy Łapeżyński, na konferencji prasowej w Moskwie, poświęconej problemom przeszczepiania tkanek i organów.

Bratik nie od razu otrzymał przeszczep, wprawdzie został odpowiednio do tego przygotowany. Gdy pies miał zaledwie kilka dni, chirurg zamienił wszystką jego krew krwią innego psa, Cyganka, przysposobzonego dawcy. W kilka miesięcy później Bratikowi amputowano łapę i na jej miejsce przeszczepiono łapę Cyganka.

W 50 dni po transplantacji zaczęła się walka z niezgodnością tkanek. Walkę tę przeprowadzono z pomocą specjalnych leków, preparatów hormonalnych, witamin.

Obecnie przeszczepiona noga pozabawiona jest sierści. Pies nie może się na niej swobodnie opierać jak na „własnych” trzech łapach. Zdaniem specjalistów eksperyment przyniósł jednak zadowalające wyniki: przeszczep nie został odrzucony, krążenie krwi w przeszczepionej łapie jest prawidłowe, uszkodzenia zachowane.

Eksperymenty dr Łapeżyńskiego spotkały się z uznaniem w świecie nauki. Sławni uczeni radzieccy, Antoni Fifatow podkreślił, że „nie można wprawdzie już teraz przebieść wyników tych doświadczeń do praktyki lekarskiej, niemniej otwierają one przed badaczami praktycznymi nowe problemy przeszczepiania tkanek i organów nowe perspektywy, wskazują na nowe drogi poszukiwań.”

W zasadzie sama technika przeszczepiania tkanek i organów została opracowana i nie stanowi już dzisiaj większego problemu. Problemem pozostaje jednak nadal obciążenie czy złamanie bariery immunologicznej, która organizm broi się przed przyjęciem przeszczepu.

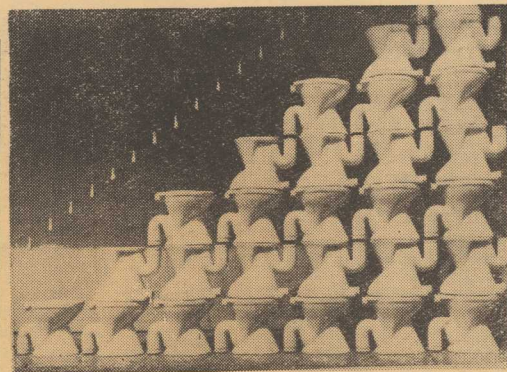
Śniadanie u Toulouse-Lautreca

Dużą popularnością cieszy się w Paryżu książka kucharska, której autorem jest... Toulouse-Lautrec. Książka zawiera 187 przepisów malarskich, w których artysta wyłożył swoje pomysły na temat kulinarnych potraw. Są tam także przepisy na potrawy, które Toulouse-Lautrec pojadł z przyjaciółmi podczas swych słynnych śniadań.

Na śniadania te Toulouse-Lautrec nie zapraszał nigdy więcej jak dwie osoby, w tym najwyżej dwie kobiety. Potrawy były przeważnie klasyczne, ale zdarzały się też dania egzotyczne, jak smażone ośmiorożce, wąż, wąż, itp. Specjalnością artysty były również faszerowane kielbaskami i truflami, podlane sosem z oliwek i koniak.

„Sukienka” dla opon

W NRF podjęto produkcję „sukienki” dla opon pojazdów pracujących na niestabilizowanych gruntach, placach budowy itp. Są to elastyczne siatki druciane, chroniące całą powierzchnię projektorów przed uszkodzeniami mechanicznymi i zapadaniem się kół w miękkie podłoże. „Sukienki” takie mogą być również stosowane z powodzeniem na oblodzonych drogach.

„Sedesowa symfonia...”

...tak można by zatytułować plastyczną formę wystawy sklepowej jednego z bernejskich magazynów z urządzeniami sanitarnymi. Właściciel sklepu urządził widocznie panującym obecnie stylem „op-art” udekorował swoją witrażową pomysłowo ustawioną piramidą z autentycznych sedesów.

CAF — Photopress

Łowienie ryb

— grzechem

Premier Syjamu, Thanom Kitiacharn, pociął zmienić nazwę kutra rybackiego, który nazwano jego imieniem. Premier jest budystą i uważa łowienie ryb za grzech.

Powitanie Beatlesów

w Tokio

W związku z przyjazdem do Tokio zespołu angielskich „Beatlesów” japońskich „nasłotków”, a także wielu dorosłych ogarnęła prawdziwa histeria — po bilety zgłosiło się 230 tysięcy chętnych, podczas gdy sale widowiskowe, gdzie będą występować Beatlesi pomieścić mogą tylko 50 tysięcy osób. W przewidzianym czasie przywitanie zespołu postanowiono na nogi policji tokijskiej. Na lotnisku czekać ma 3 tysiące policjantów, a w sali koncertowej — 2200. Policja zatrzymała już kilku młodych ludzi z innych miast, którzy uciekli z domu, aby zobaczyć swych bohaterów.

„Old Shatterhand”

Na podstawie sławnej powieści Karola May „Winnetou” jedna z zachodnio-niemieckich wytwórni kręci obecnie w Jugosławii film, do którego zaangażowano popularnych aktorów z różnych krajów. Za to akcję filmu położyły góry Dalmacji w okolicach Splitu. Odwroceni głównych ról są: Pierre Brice (Francja) jako „Winnetou” oraz Lex Barker (USA) jako „Old Shatterhand”.

Na zdjęciu: próba pojedynku cowbojskiego do nowego filmu. Gdy technika strzałów zostanie opanowana mistrzowsko — aktorzy zmienią wspólne obywatelstwo na typowe buty z „Dziśkiego Złotodu”.

CAF — UPI

Dwa programy na jednym ekranie TV

Po trzyletnich pracach, jeden z nowozelandzkich wynalazców uzyskał patent na opracowany przez siebie oryginalny odbiornik telewizyjny. Nowy telewizor pozwala na odbiór dwu programów na jednym ekranie.

Aby oglądać interesujący ich program telewizyjny muszą siedzieć w pewnej odległości od siebie z lewej i prawej strony — pod pewnym kątem od centralnej osi odbiornika. Aparat wyposażony jest właściwie w dwa ekrany, jak gdyby nałożone na siebie, przy czym ich jednoczesna praca nie przeszkadza widzowi.

Impulsy obrazu dwu programów płyną równocześnie z nadajnika telewizyjnego, a ich podział następuje w samym odbiorniku. Dźwięki docierają również „po niezależnie” do odbiornika, gdzie się rozdziela. W czasie jednoczesnego odbioru dwu programów jeden kanał dźwięku podłączony jest do głośnika, drugi zaś — do słuchawek.

Barbara Gordon

(10)

W wąskim przesmyku bramy

kierowca taksówki klóci się na zabój z energiczną panią, która uważała, że ma pierwszeństwo przejścia pod sklepieniem spacerowym kroczyłem z jamiczką

kiem na smaczki i torbami pełnymi zakupów. Na murku czubiła się wróble. W niszce przysiadła zakochana parka. Życie toczy się, przemyka się, pędzi

tedy wartko jak co dzień i Magdalena tylko zastanawia się, jak to się stało, że w jej losach nastąpiła taka kraksa.

Na małej platformie obawiania kręci się paru młodych ludzi w strojach niedbale. Kilku przechodniów przysłucha się obrazom, rozwieszonym na murze albo opartym o cegły. Widzowie czynią to raczej bezinteresownie, jak nale-

ży sądzić z wyrazu ich twarzy, trochę zaskoczonych i uśmiechających się chwilami pobłażliwie.

— A to co to znaczy? — pyta nieśmiało jakaś panusia, wskażując na plataninę linii i mieszanie kolorów.

— Proszę pani — odpowiada jeden z młodych ludzi ze znużoną miną, nie po raz pierwszy bowiem musi odpowiadać na podobnie nonsensowne pytania — jak jest jęleń na obrazku, albo labędzie, albo Arabka z gołym biustem, to co to znaczy. A to jest malarstwo prawdziwe. Tu trzeba myśleć.

— Aha! — odpowiada ciękawka, jak gdyby zrozumiała, co młody człowiek chciał przez to wyrazić i odchodzi kiwając głową.

— Gdzie Janek? — pyta Magdalena, nie witając się, bo nikt tu nie ma zwyczaju przystawiania konwenansów.

— Spłynął z jakimś facetem. Wyglądało na interes — odpowiada jej lakonicznie informator.

Magdalena zapala papierosa i siada na murku. Mijają minuty i kwadransy. Nie zjawia się na murze obronny rycerz, który wybaczyć ma swoją bogdanke i uwięzić ją na dziarskim rumaku w bezpieczne miejsce. Chłopcy zbierają swoje obrazy, pakują je, pokipiwa-

ją z kolegami, którym udało się sprzedać jedno swoje dzieło.

Zegają się krótkimi nieartykułowymi dźwiękami, przypominającymi nawoływanie się w puszczy.

Zabieram kłopoty Janka — mówi któryś z nich do Magdaleny — pewnie już dziś nie doskoczysz.

— Myślisz? — Magdalena patrzy na niego wzrokiem nagle przebudzonego dziecka.

— Aha. A ty co dziś taka?

— Jaka? — Magdalena wzrusza ramionami.

— Magda ma dziś minę, jakby chciała kogoś utrupić, no nie, chłopaki?

— A wiesz, że masz rację — odpowiada Magdalena głosem, który zaprzeczającym z nią chłopcom wydaje się nagle zupełnie obcy. — Nie wiem, czy tego nie zrobię...

Magdalena myślała się, sądząc, iż Janek Klimunt nie orientuje się w jej rodzinnych sprawach. Zdała sobie doskonale sprawę z tego, że poziom życia państwa Kotymów wymaga dochodów, których pensja, nawet dyrektorska i nawet z premią w żaden ludzki sposób pokryć nie może. Niech by nawet ten wuj z Ameryki przyczyniał się — też by nie dali rady. Zastanawiała się czasami, czy Magdalena wie o tym, co prawdopodobnie robi jej ojciec, czy ujadę głupia, czy też rzeczywistość o niczym nie ma pojęcia.

Nie wszczynaj z nią jednak rozmów na ten temat. Kiedy się spotykali, szło w niepamięć wszystko, co nie było wzajemną bliskością. Nawet gdy milczeli będąc razem, było to milczenie o miłoścu.

— Wszakle — powiedział do przyjaciół rok temu po Bał Galkaniarzu, na którym poznał Magdaleny i w ten lapidarny sposób raz na zawsze w przekonaniu własnym i wobec otoczenia ustalił swój stosunek do „Rudej”.

Kotym oglądał kandydata na zięcia ironicznie, dawał mu odczuć, iż nie traktuje go poważnie. Z biegiem czasu, w miarę, jak Kotym uświadamiał sobie, że to nie przelotny kaprys Magdaleny, wrogość jego do Klimunta w sposób widoczny pogłębiała się. Raz i drugi doszło do krótkich spieków i Janek przestał być w wili w Żoliborzu. Zuzanna nie wtrącała się zupełnie w tę sprawę. Klimunt, czy ktoś inny, wszystkim jedno, aby tylko szybko pozbyć się z domu tej dorosłej dziewczyny, właściwie już młodej kobiety, tej chodzącej i tak ją kompromitującej metryki.

Ale jak tu spełnić skryte marzenie pani Zuzanny, kiedy się nie posiada własnego kata? Warunki najmu sublokatorskiego pokoju ustalały z rąry: żadnych kobiet. Ani w liczbie pojedynczej, ani w liczbie mno-

głej.

(Dalszy ciąg nastąpi)

Fotografia bez wywoływania

„Photo-elastic recording” to nazwa nowej metody dokonywania zdjęć bez chemicznych wywoływaczy.

Do zdjęć nową metodą używa się filmu z tworzywa sztucznego, z tym że zamiast światłoczułej emulsji posiada on na całej powierzchni jednakowy ładunek elektrostatyczny. Z chwilą wystawienia na działanie światła zmienia się przewodnictwo elektryczne filmu, a tym samym zachodzą zmiany w rozkładzie ładunku.

Zmiany są tego rodzaju, że w miejscu, w którym padło światło zwiększa się przewodnictwo filmu i ładunek elektryczny odpływa z tego punktu, powodując powstanie obrazu elektrostatycznego na filmie. Utrwalenie tego obrazu elektrostatycznego odbywa się w ten sposób, że film gwałtownie ogrzewa się, a następnie ochładza.

Proces ten trwa zaledwie od 1/100 do 1/10 sek. W chwili gdy film staje się ciepły, a tym samym miękki, siły wywierane przez ładunki elektryczne powodują małe wgłębienia. Obraz zostaje więc utrwalony w postaci niewielkich górek i dołków, odpowiadających miejscom zaciemnionym i białym w tradycyjnej fotografii.

Wyświetlanie takiego filmu odbywa się przy pomocy specjalnego aparatu projekcyjnego, również skonstruowanego przez wspomnianą firmę.

Atmosfera ziemskiego drga jak galareta

Po eksplozji nuklearnej atmosfera ziemskiego zachowuje się podobnie do poruszanej galarety; zaczyna mianowicie drgać z częstotliwością 12—15 drgań na minutę. Podobne zjawisko wywołują cząstki wirujące ze Słońca.

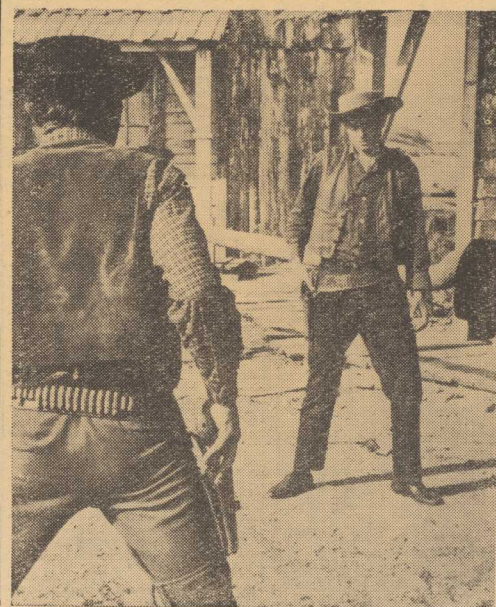
Drgania zewnętrznej warstwy atmosfery podobne są do drgań, jakie w koniunie Ziemia po dużym trzęsieniu lub po podziemnej eksplozji nuklearnej. Różnią się jednak od tych ostatnich częstotliwością i szybkością wygasania.

Drgania Ziemi powtarzają się co 54 minuty i mogą trwać kilka tygodni, podczas gdy drgania atmosfery zanikają w ciągu go dziny.

Uważa się, że podobnie jak obserwacja drgań skopy ziemskiej po trzęsieniu ziemskim dostarcza nam informacji o budowie jej wnętrza, tak badania drgań atmosfery pozwolą nam lepiej poznać zewnętrzną jej warstwę.

Czym grozi wielodzielność

Niejaką głosem w dyskusji nad „Eksistencją” była także wypowiedź pani Verhaeghe na paryskiej konferencji Syndykalnej Konfederacji Rodzin. Oto jej słowa: „Jeżeli kobieta pragnie być matką i wychowawczynią, jeśli równocześnie chce pracować zawodowo i współdziałać w tworzeniu sprawiedliwego humanistycznego społeczeństwa — nie może sprostać temu wszystkiemu, gdy okresy macierzyństwa są liczone i zbilansowane w czasie.” Dodajmy, że wszystkie bohaterki filmu dokumentalnego „Eksistence”, to kobiety niezamężne, wielodzietne i zatrudnione.

Z obrad Plenum PKOl.

Stan przygotowań do Meksyku i Grenoble - niezadowolający

WARSZAWA PAP. Obradowało tu Plenum PKOl. które omówiło działalność Komitetu w 1965 — 1966 roku oraz ustaliło program działania do najbliższych Igrzysk Olimpijskich.

PRZEWODNICZĄCY PKOl. Włodzimierz Rezczyk stwierdził m. in., że koncepcja decentralizacji pracy szkoleniowej zdała egzamin w głównej mierze pod względem dopływu młodych, utalentowanych zawodników do kadry na-

rodowej i olimpijskiej. Obecnie jednak, na półmetku przygotowań do Olimpiady w Meksyku i Grenoble, praca szkoleniowa całościowo musi być scentralizowana.

PKOl. OBEJMUJE OPIE KA wszystkie dyscypliny, wchodzące w skład programu Igrzysk, z tym jednak, że na Olimpiadę jadą jedynie ci, którzy rokować będą nadzieje na punktowane miejsca. Zdaniem W. Rezczyka, aktualna sytuacja w naszym sporcie, z punktu widzenia Igrzysk Olimpijskich, nie jest najlepsza. Nawet poziom naszych koronnych dyscyplin olimpijskich, jak lekkiej atletyki, szermierki, boks i podnoszenie ciężarów budzą poważne obawy. W lekkiej atletyce kobiet, z wyjątkiem Kirszenstein i Kłobukowskiej brak zawodniczek dojrzałych już do występu na arenie meksykańskiej. Z dyscyplin zimowych poważniejsze szanse na start w Igrzyskach Olimpijskich mają jedynie dwubojsi, saneczkarze, skoczkowie, kombinatorzy klasyczni oraz hokeiści o ile położą większy niż dotychczas nacisk na przygotowanie zespołu reprezentacyjnego.

AKTUALNE ROZEMNIENIE przygotowań olimpijskich w innych państwach wykazuje, że działalność sportowa w szeregu krajów podporządkowana została sprawie sportu wyczynowego, tj. uzyskaniu wysokich wyników w Meksyku i Grenoble.

NA ZAKOŃCZENIE członkowie plenum podjęli uchwałę, przyjmującą wytyczne zawarte w referacie przewodniczącego PKOl. Postanowiono, że PKOl. obejmie bezpośrednie kierownictwo nad wszystkimi sprawami związanymi z przygotowaniem olimpijskim, a w realizacji nakreślonych zadań współdziałać będzie z organizacjami sportowymi. Plenum PKOl. zobowiązało prezydium do przeanalizowania spraw związanych z brakami w dziedzinie sprzętu sportowego i wystąpienie do GKKFIT z konkretnymi wnioskami zmierzającymi do poprawy sytuacji.

Niepowodzenia Badeńskiego i Maniaka

WCZORAJ wieczorem rozegrany został w Zurichu międzynarodowy mityng lekkoatletyczny, w którym m. in. startowała ekipa polska. Najlepiej spisała się rekordzistka świata — Irena Kirszenstein, która wygrała bieg na 100 m w czasie 11,4. W biegu na 100 m mężczyzn zwyciężył Włoch Gianatino — 10,3, wyprzedzając Knickenberga (NRF) — 10,5, Oanteya (Ghana) — 10,5 i Maniaka — 10,6. Polak wyszedł bardzo źle ze startu i później nie potrafił odrobić straty. Warto dodać, że w eliminacjach Maniak uzyskał 10,4.

Nie powiodło się też Badeńskiemu. Na dystansie 200 m przegrał z Amerykaninem Jonesem o 0,2 sek. Jones uzyskał 21,1. Na dystansie 400 m Badeński był trzeci. Zwyciężył Motley (USA) — 46,1 przed Freym (Trynidad) — 46,4, Badeński — 46,4.

Emocje - relaks - sport

Rajd dla samochodziarzy

JAK JUŻ INFORMOWALISMY w najbliższą niedzielę Automobilklub szczeciński organizuje pierwszy w naszym województwie rajd okręgowy. Na ten temat rozmawialiśmy z kierownikiem zawodów, M. Chomiczem.

— Kto może brać udział w rajdzie? — Wszyscy posiadacze samochodów osobowych. Impreza przeznaczona jest dla szerokiego rzeszy automobilistów. Traktujemy ją jako przyjemny relaks połączony z odrobina sportu i emocji. Rajd przebiegać będzie na trasie okrojonej Szczecin — Kołobrzeg — Szczecin. Zalogą każdego samochodu musi się składać z kierowcy i pilota. Wpłynęły już pierwsze zgłoszenia, w tym także załóg kobiecych.

— A jakie próby przewidziane są podczas rajdu?

— Start odbył się o godz. 8.30 spod budynku Prez. MRN. Co dwie minuty będzie odjeżdżał jeden samochód. W programie są próby sprawnościowe i szybkościowe. W Kołobrzegu nastąpi przerwa, w czasie której m. in. złożone zostaną wieńce na cmentarzu żołnierzy poległych w walkach o wyzwolenie miasta. Około godz. 18 do Szczecina powinna powrócić pierwsza samochód.

WARTO TU WSPOMNIEĆ, że koszt całej imprezy pokrywa Automobilklub. Zwycięzcy w poszczególnych kategoriach otrzymają nagrody, a wszyscy uczestnicy państwowe proporcje. Zapisy przyjmuje Automobilklub w siedzibie przy Al. Piastów. W sobotę o godz. 19 nastąpi odprawa wszystkich uczestników rajdu.

Rozmawiał: (BOZ)

Czarni startują w Krakowie

EKIPA KOLARZY szczecińskich Czarnych, w skład której wchodzi — Jerzy Mikolajczyk, Józef Mikolajczyk, Mikulski, Zalecki, Sekściński, Kuczyński, Stęś i Kulecki startować będzie w nadchodzącą sobotę i niedzielę na podkrakowskich szosach w mistrzostwach Polski ZS Start. (m)

NA ARKONCE odbyły się ostatnio zawody modeli pływających, które wzbudziły żywe zainteresowanie najmłodszych Szczecinian. Z niekłamnym podziwem obserwowali oni na nevery zdanie sterowanych (radio) modeli. Na zdjęciu: J. Łęczyński, pracownik Stoczni Szczecińskiej z konkursem modelem „Kolejarka”.

Foto. St. CIESLAK

Mecze z drużynami NRD, oraz Ferencvarosem

— sprawdzianami formy portowców

Za miesiąc rusza I liga?

JESZCZE NIE ZAKOŃCZYLI SIĘ WALKI NA DRUGOLIGOWYM FRONCIE, A JUŻ TEMATEM DNIA STAŁY SIĘ ROZGRYWKI EKSTRAKLASY W SEZONIE 1966/67. POWÓD DO TEGO DAŁ PROPOZYCJONOWANY OKRĘGOWY I KLUBOWY PROJEKT TERMINARZA, OPRACOWANY PRZEZ NAJWYŻSZE WŁADZE PIŁKARSKIE KRAJU PZPN.

PRZEWIDUJE ON, że wzdłynie pocieszyć tym, iż zespoły występujące w turnieju Interoto pozostanie jeszcze mniej „ligowych wakacji”, ale — mówiąc prawdę — słaba to pociecha... Jak w tej sytuacji przedstawić się będą przygotowania do nowego sezonu piłkarzy Pogoni? — pytamy sekretarza klubu, JERZEGO WOLNEGO. — W chwili obecnej nie „zawiesiliśmy butów na kołku”, gdyż czekają nas w połowie tego miesiąca spotkania towarzyskie z drużynami NRD, 10 bm. z okazji Święta Prasy NRD

dynie pocieszyć tym, iż zespoły występujące w turnieju Interoto pozostanie jeszcze mniej „ligowych wakacji”, ale — mówiąc prawdę — słaba to pociecha... Jak w tej sytuacji przedstawić się będą przygotowania do nowego sezonu piłkarzy Pogoni? — pytamy sekretarza klubu, JERZEGO WOLNEGO. — W chwili obecnej nie „zawiesiliśmy butów na kołku”, gdyż czekają nas w połowie tego miesiąca spotkania towarzyskie z drużynami NRD, 10 bm. z okazji Święta Prasy NRD

gramy w Neubrandenburgu, a 13 bm. spotkamy się w Rostocku z tamtejszą I-ligową Hansą. Po powrocie do kraju piłkarze otrzymają kilka dni „urlapu” i 20 bm. zameldują się już na obozie kondycyjnym w Trzciance. Do Szczecina przyjeździemy 30 lipca aby, niemal w przeddzień rozpoczęcia rozgrywek I-ligowych zmierzyć się z czelownymi przedstawicielami węgierskiej ekstraklasy, Ferencvarosem. Zespół ten przybywa do Polski na za prośbienie chorzowskiego Ruchu, który „odstępować” nam węgrów na jedno spotkanie. Innych poważniejszych spotkań przed rozgrywkami ekstraklasy, ze względu na brak czasu, nie przewidujemy.

Rozm. M. SZYMCHYK

Kadra — Szombierki 4:1

Bez Sadka i Oślizły przeciwko Anglikom

W OŚRODKU SPORTOWYM ZS START TRWAJA PRZYGOTOWANIA KADRY PIŁKARZY DO NADCHODZĄCEGO MECZU MIĘDZYPANSTWOWEGO Z ANGLIĄ. SPOTKANIE ODBĘDZIE SIĘ 5 LIPCA W CHORZOWIE.

Niestety nie wszyscy zawodnicy mogli tam przybyć. Sadek zrezygnował z udziału w meczu z ważnych przyczyn osobistych. Także Oślizło nie może wystąpić z powodu kontuzji. Trener Brzeźniak powołał do kadry Lubuskiego na miejsce Sadka. Przygotowaniami do meczu z Anglią objęli zostali następujący zawodnicy: Bramkarze: Gomoła i Szeja; obrońcy: Strzałkowski, Gmoch, Bręza, Janduda i Anczek; pomocnicy: Suski, Wilim II i Blaut; napastnicy: Galeczka, Lubuski, Liherda, Kowalik, Wilim II i Faber.

PODZAS ulewnej deszczu, na rozmożym i pełnym wody boisku w Bielsku, kadra piłkarska rozegrała mecz sparingowy z zespołem Szombierki 4:1 (2:0). Bramki zdobyli: Lubuski, Wilim II, Liherda i Galeczka. W sobotę kadra zmierzy się w Rybniku z czołową jedenastką ligi śląskiej — ROW.

Z piłkarskich stadionów

W OBECNOŚCI 46 tys. widzów rozegrane zostało w Goeteborgu międzynarodowe spotkanie piłkarskie Brazylia — Szwecja. Zwyciężyli Brazylijczycy 3:2 (1:0). I w tym spotkaniu mistrzowie świata wykazali nie najlepszą formę. Drużyna Brazylii musiała zmobilizować wszystkie siły, aby pokonać zespół Szwecji.

PIŁKARSKA repr. ZSRR w drodze na mistrzostwa świata w Anglii, rozegrała w miejscowości Vaexjoe mecz z młodzieżową drużyną Szwecji (do 23 lat). Zwyciężyli piłkarze radzieccy 4:1.

PIŁKARZE węgierscy spotkali się w Lens z miejscowym I-ligowym zespołem odnosząc zwycięstwo 5:1.

W MIEJSCOWOŚCI Krems w Austrii odbyło się międzynarodowe spotkanie piłkarskie w którym Argentyna pokonała miejscowy klub SC Krems 3:1.

PIŁKARSKA reprezentacja Francji pokonała szkocki zespół Fairydane 8:1 (4:0).

PIŁKARZE Argentyny pokonali austriacką drużynę Vorwärts Krems 6:1 (4:1).

Nowicki wyeliminowany

W DALSZYM ciągu międzynarodowego turnieju tenisowego rozgrywanego w Zimnowit, wyeliminowany został Nowicki. Przegrał on z Czechosłowakiem Laudinem po bardzo zaciekłej walce 7:5, 6:4, 4:6, 3:5, 1:8.

Siatkarze wyjechali do Trzcianki

I-LIGOWI siatkarze Pogoni Szczecin wyjechali do stałego już miejsca obozów kondycyjno - wypoczynkowych portowców, Trzcianki. Miejscowość ta gościć będzie także wkrótce lekkoatletów Pogoni. (m)

Słońce tylko dla rozsądnych

(RADZI DR R. WOJCZYŃSKI)

Na tegoroczne lato, jak dotychczas, nie możemy narzekać. 30 stopni ciepła w cieniu, zaroiły się plaże, kółko żywa stara się jak najwyżej wykorzystać dobroczynne promienie słoneczne. Dobroczynne?

Tylko dla rozsądnych — mówi dr Rajmund WOJCZYŃSKI lekarz Pogotowia Ratunkowego. — Z tym rozsądkiem nie zawsze jest najlepiej. Kąpiele słoneczne tylko wtedy nie są szkodliwe dla zdrowia człowieka, jeżeli się ich nie nadużywa. Tymczasem notujemy ostatnio zwiększoną liczbę pacjentów, zgłaszających się z objawami udaru słonecznego lub poparzenia II stopnia. Występują wówczas bóle głowy, nudności, wymioty, podniesiona temperatura, omdlenia. Promienie słoneczne trzeba dawkować, niechże pamiętają o tym przede wszystkim panie, które „za wszelką cenę” chcą się jak najszybciej opalić.

— Czy tylko słońce „dosta-

cza” w lecie lekarzom pacjentów?

— Nie tylko — mówi dr Wojczyński. — Obserwujemy także wzrost liczby przeróżnego rodzaju zatruc pokarmowych, bólów brzucha, ostrych nieżytych żołądka. To związane jest z sezonem owocowym. Wystarczy np. po zjedzeniu czereśni wypić wodę lub mleko.

— Cóż zatem radzić szczecinianom?

— Przede wszystkim aby rozsądnie i umiarkowanie korzystać ze słońca. Ale i pod adresem zakładów pracy mam uwagi, tam bowiem mogą się zdarzać porażenia ciepłem, zwłaszcza w halach produkcyjnych pozbawionych wentylacji i klimatyzacji. Podczas panujących upałów trzeba, dla ochłody, dostarczać ludziom dużo takich płynów jak: przegotowane mleko, woda sodowa, mięta. Jeżeli to niemożliwe, konieczne są parominutowe przerwy w pracy, które należy poświęcić na gimnastykę oddechową na wolnym powietrzu. To doskonałe wzmacnia siły.

— Chyba nie od rzeczy było by wspomnieć o konieczności przestrzegania w lecie zasad higieny i czystości osobistej?

— To już osobny problem. Wiadomo, że zużycie mydła i wody w naszym narodzie nie jest największe. Niechże więc przynajmniej w okresie kanikuły zasady higieny będą przestrzegane na co dzień.

Wspomnijmy jeszcze i o tym, że ostatnio Pogotowie Ratunkowe notuje zwiększoną liczbę przypadków chirurgicznych. Zwiększa młodzież zgłaszając się z różnego rodzaju urazami jak np.: stłuczenia, skaleczenia, zwichnięcia, powstałymi na skutek nieostrożności podczas kąpiei. Zwiększony ruch drogowy to też potencjalne niebezpieczeństwo, zwłaszcza dla dzieci. Niechże o tym pamiętają rodzice. (hs)

Pracują i uczą się

65 maturzystów opuściło KŁO

W Korespondencyjnym Liceum Ogólnokształcącym przy Al. Piastów odbyła się ostatnio uroczystość rozdania świadectw maturalnych 65 absolwentom. Liceum istnieje od 1950 r. Przez te lata mury liceum opuściło 558 osób, ludzi, którzy pracując zawodowo jednocześnie uzupełniali swoje wykształcenie. W tym roku szkolnym do wszystkich klas liceum uczęszczało 571 osób.

Podczas tegorocznej uroczystości rozdania świadectw maturalnych, nagrody za najlepsze postępy w nauce otrzymali „piątkowo” uczniowie m. in. Czesław Fiełek i Roman Piotrowski. Po części oficjalnej uroczystości odbył się koncert, w którym wystąpili absolwenci Państwowej Szkoły Muzycznej w Szczecinie, pod kierownictwem prof. Stanisława WASZYŃSKIEGO. (hs)

Szewe bez butów...

Stara prawda: że „szewe cho dzi bez butów” potwierdza się w naszym wypadku co do joty, choć nie chodzi o buty, lecz o płaszcze ortalanowe „made in Szczecin” produkowane w Zakładach Przemysłu Odzieżowego im. 22 Lipca. Od chwili rozpoczęcia produkcji, to jest od początku bieżącego roku zakład opuściło 100 tysięcy płaszczy, a do końca roku ilość ta podwoi się. Cóż z tego, jeżeli według rozdzielników na województwo nasze przypada niecałe 3 procent, co po łatwym rachunku daje liczbę 6 tysięcy płaszczy rocznie, podczas gdy inne województwa z centralnej i południowej Polski, znacznie mniej narażone na kaprysy aury otrzymują kilkakrotnie wyższe przydziały. Nadal więc mokniemy w strugach deszczu, wyglądając z niecierpliwością kolejnej partii płaszczy z „marnarskiego importu”. (dym)

TOROWISKO NA AL. NIEPODLEGŁOŚCI JEST W FALNYM STANIE. MIMO IŻ TAK NIEDAWNO BYŁO REMONTOWANE. TERAZ TRZEBA JE NAPRAWIAĆ PONOWNIE. BRYGADY MPK WŁASNIE PRZYSTĄPIŁY DO PRACY.

Foto St. Cieślak

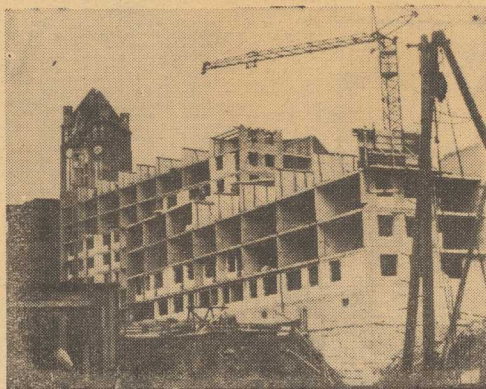
Awaria kabli magistralnych - przyczyna braku prądu

Tłumy ludzi, spieszących „per pedes” do pracy i długie rzędy beczynnie stojących tramwajów — to obraz, jaki przedstawiało dziś rano środowisko Szczecina. Jak nas poinformował dyżurny dyspozytor energetyki — p. Mieczysław MAJCUKIEWICZ — o godz. 6.00 uległa awarii dwa kable magistralne, zapojujące w prąd centrum Szczecina. W śródmieściu stanęły wszystkie tramwaje. Na niektóre odcinki MPK skierowało autobusy, jednak większość tras (Krzeskowie — Plac Żołnierza, Głębokko — Pl. Żołnierza — las Arkoński — Pl. Żołnierza) trzeba było pokonywać na piechotę.

Dopływ prądu wstrzymany został również do szpitala przy ul. Unii Lubelskiej i ul. Jagiellońskiej, F-ki „Junak”, a także Szczecińskich Zakładów Graficznych przy Al. Wojska Polskiego, gdzie drukuje się „Kurier”. W związku z tym, dzisiejszy numer naszej gazety ukazał się na miesiąc ze znacznym opóźnieniem.

Na ul. Wielkiej „wypełnia” się ostatnia luka budowlana. Powstają tu mieszkania dla pracowników PZM i ZPS. Tu także zostanie zlokalizowany hotel pracownicy i przedszkole. Wykonawcą jest SPBM-I. Na zdjęciu widok placu budowy od strony Odrzy. (Boz)

Fot. St. Cieślak

Kronika dnia

STUDENCKI III REJS PRZYJAZNI

♦ DZIŚ wyjeżdża do Wrocławia 10-osobowa grupa szczecińskich studentów. Węzną oni udział w tradycyjnym III Rejsie Przyjaźni, organizowanym co roku z okazji podpisania Układu o Zgorzeleckiego. W rejsie po Odrze, od Wrocławia do Szczecina, wezmą udział studenci polscy i niemieccy (z NRD). Rejs zakończy się 7 bm. w szczecińskim Klubie „Kontrasty”.

ZAGRANICZNI GOŚCIE W SZCZECINIE

♦ NA TRZY i dwudniowe pobyty przyjechali wczoraj dwie grupy wycieczkowniczych z zagranicy. 31-osobowa wycieczka młodzieży radzieckiej przyjechała w ramach wymiany turystycznej między ZMS a Komsomolem. Natomiast biuro turystyczne „Gromada” przez dwa dni gości 39 osób z NRD.

LETNIE URLOPY W TEATRZE MUZYCZNYM I KLUBIE TPFR

♦ DZIŚ, na miesięczny urlop udają się artyści i pracownicy Teatru Muzycznego. Teatry Dramatyczne nie będą czynne od 25 lipca do 31 sierpnia.

Również dziś rozpoczyna się miesięczna przerwa w działaniu klubu TPFR.

W „KASKADZIE” WYSTĘPY ZAGRANICZNYCH GOŚCI

♦ SZCZECIŃSKA „Estrada” zaangażowała na występ w „Kaskadzie” — artystów zwiolowanych z Czechosłowacji i NRD. Będą oni występować przez cały lipiec. (Jo)

EGIPSCY INŻYNIEROWIE PRZEBYWAJĄ W SZCZECINIE

W SZCZECINIE przebywają dwaj inżynierowie ze Zjednoczonej Republiki Arabskiej, bawiecy w Polsce od blisko 9 miesięcy. Inż. Mahomed BA RAKA interesuje się pracą na sztych stoczniach i inżynierów. WZGLĘDZIEM zagadnieniami hydrobudowy. Nasi goście przygotowują się w Polsce do prac dozorczych. Dość przebywali głównie w Gdańsku i Gdyni. W Szczecinie interesują się pracą Stoczni im. Konstruktorskiej oraz pracą portu. (az)

Zanim zaczną budować domy

Szczecińskie Zjednoczenie Budownictwa zajmuje się nie tylko sprawami produkcyjnymi. Jednym z równie ważnych zagadnień w działalności SZB jest szkolenie nowych wykwalifikowanych kadr dla budownictwa.

W czterech zasadniczych szkołach budowlanych i dwóch filialach kończy się właśnie rok szkolny. Mury tych szkół opuszcza w tym roku 516 fachowców. Są to absolwenci, którzy zdobyli zawody: murarzy, betoniarzy, zbrojarzy, elektryków, montażystów, kierowców i cieśli budowlanych. Równolegle trwa już nabór kandydatów na nowy rok szkolny do wszystkich tych dwuletnich szkół.

Jak nas poinformował dyrektor ds. ekonomicznych SPB — T. Pudłowski — w tym roku liczba miejsc zwiększyła się do 915. Do 10 czerwca wpłynęło już 630 zgłoszeń. Jest to znacznie lepszy odsetek niż w latach ubiegłych. Zapisy przyjmowane będą do 31 sierpnia br. dla kandydatów, którzy ukończyli 7 klas szkoły podstawowej.

Jakie zapewnienie warunków dla uczniów tych szkół? Pytamy dyrektora T. Pudłowskiego. — Trzeba przyznać, że w okresie minionych 5 lat rozwój naszego szkolnictwa przyzakładowego odbywał się dość żywiołowo. To wpłynęło także na warunki nauki i mieszkaniowe. Obecnie sytuacja zmienia się bardzo korzystnie. Dziś wszystkim kandydatom jesteśmy w stanie zapewnić mieszkanie w internatach z pełnym utrzymaniem. Nadchodzące lata przyniosą nam stworzenie dobrych warunków mieszkaniowych dla naszych absolwentów. W ten sposób dążymy do zapewnienia im podobnych jak w szkole, a nawet lepszych warunków socjalnych już podczas wykonywania zawodu.

W tym roku szkolnym położymy także większy nacisk na wychowanie młodzieży. Rozwiniemy znacznie zajęcia kulturalne i sportowe. Chcemy, aby nasi absolwenci byli nie tylko dobrymi fachowcami. Wskazaliśmy, że w większości szkół potrafiliśmy wzbudzić u młodych ludzi wielokierunkowe zainteresowania. Posiadamy obecnie ponad 100 instru-

ktorów, rekrutujących się z najlepszych majstrów. Przeszli oni roczne przeszkolenie pedagogiczne i, trzeba powiedzieć, są dobrymi nauczycielami zawodu, a zarazem wychowawcami.

Najlepszych absolwentów 3-letnich szkół przydzielamy, bez względu na kierunek, na dalszą naukę do technikum. (Boz)

Kto zgubił?

U p. Mieczysławskiego zam. przy ul. Szarotki 10/9 można odebrać paszport pozostawioną 22.05 br. w takosce nr 456.

23.05 w pociągu Warszawa — Szczecin znaleziono ortalanowy płaszczy. Można odebrać u p. Bronisławy Czarnockiej zam. przy Al. Wolności 60/3.

Do p. Marianna Babika zam. przy ul. Arkońskiej 11/4 przybył pakiet się czarny podpalany kundel.

Znaleziono portmonetkę z pieniędzmi. Można odebrać u p. Marii Niedzielskiej zam. w Poduchach przy ul. Berka Joselewicza 13/3.

Do p. Jerzego Kaluży zam. przy ul. Kaszubskiej 19/10 przybył pakiet się (25 bm) pies — wilk.

Osoba, której 18.VI br. skradziono z koca na Arkonie zegarek 1 pniądziez prozono jest o zgłoszenie się do KD MO Szczecin — Pogodno ul. Mickiewicza 153 pok. 2 w godz. od 15-19.

Osoba, która w dniu 2.VI na ul. Boguchwały zgubiła płaszczy ortalanowy produkcji wioskiej, prozono jest do Komendy Dzielnicy MO Szczecin N/Odra, ul. Świątowa 71 pok. Nr 14 w godz. od 15-16.

Osoba, która 30 maja br. w okolicy Pl. Zwycięstwa zgubiła torbę damską zawierającą różne przedmioty i pieniądze prozono jest o zgłoszenie się do KD MO Szczecin — Śródmieście, pok. 22.